

wõtta ja Zeile see eest oma kallist ja kõigite kasulikumat kitse anda“.

Zuhan ei pidanud enam sialiha praest ja worstidest suuremat lugugi, ta ihkaš juba kartohwlite supi ja keedetud aiawilja järele ja wõttis siis seepärast lahkeste ka seda pakku- mist wästu.

Selle aja sees oli esimene undsakaš, kes Zuhani käest ta hobuse ära pettis, enese habe- me ära ajada lastnud, uue kübara päha pan- nud ja nägi nüüd koguni tõine mees wälja, kui hommikul hobuse ja lehma wahetuse ajal. Nõnda tundmataks tehtud, ligistas seesinane ennast jällegi Zuhani juure ja ütles: „Siku liha ei ole igamehe asi ja niisugune isemeele- line kits annab kohati wähe ehk ei anna ka sugugi piima. Siin on mul üks nuumatud ani, kellest wäga hääd ja maitsewat praadi warrude ajaks wõib walmistada, raswaga wõib terve talw kartohwlid keeta ja süüa, ja sulgedega terwet lapsewoodit (hälli) täita. Ma annan Zeile hääd nõuu, Zeie kitse minu

ani wästu ärawahetada; et Zeie selle kauba juures wõidate, see on selge kui kuld!“

Sõnad warrud ja lapsewoodi kõlastiwad wäga armsaste Zuhani kõrwus ja ta oli siis kohe ka ette pandud wahetusele walmis.

Selle pääle tuli nüüd tõine undsakaš, ka niisama uude riidise ehtinud Zuhani juure ja ütles: „Üks ani praad on peagi söödud siis on kõik möödas, päälegi terve ei ole ta ka mitte! Sää! kiidan Zeile üht hääd mune- jat kana, nagu minul siin üks kaasas on, Zeil on siis aasta otsa iga päewa jauks üks muna ja wiimaks saab weel kanast isi riisidega keedetud rammusat ja toidurikast suppi see on siis alles pidusõõk! Ma pakun Zeile oma suurt Hollandi kana, Zeie ani eest, see on ju ometi natuke aruldane, ta haudub Zeil ka weel ter- we kuuri kanu täis, nõndasama ilusaid ja ke- naid noori kanu!“

Zuhan mõtles, et küll wäga mõistlik oleks, üht suurt Hollandi kana ani asemel pidada ja oli ka sellegi ettepanemisega kohe walmis.

Nüüd oli ka ju sõdgi aeg kätte jõudnud ja